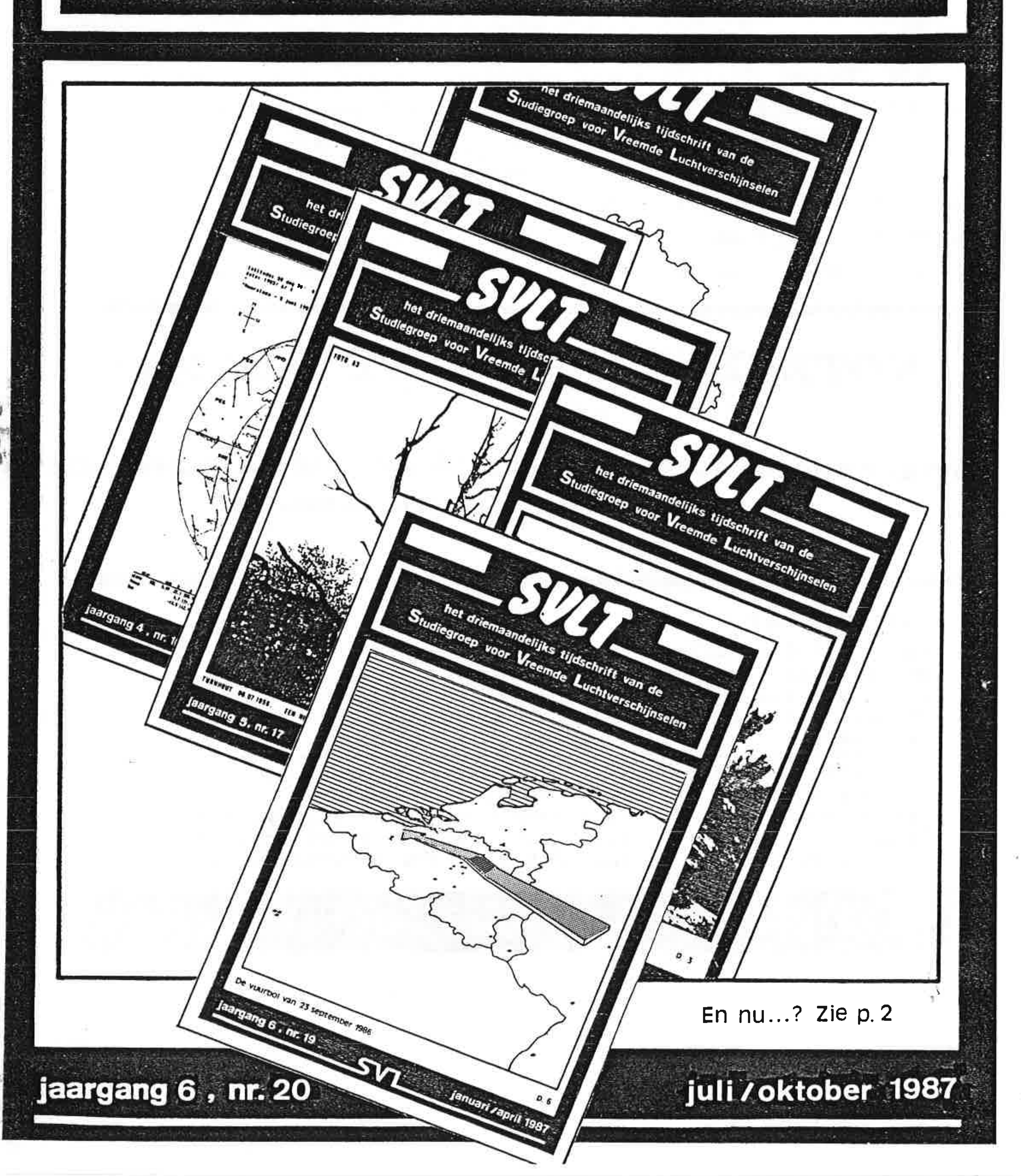
Free copy

SVLT

English section on p. I

het driemaandelijks tijdschrift van de

Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen

En nu...? Zie p. 2

jaargang 6 , nr. 20

juli / oktober 1987

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE
LUCHTVERSCHIJNSELEN
(opgericht in 1979)

SVL TIJDSCHRIFT

Direktie en Uitgave : Wim VAN UTRECHT

INHOUD

SVLT 6/19

NOTEER ONS NIEUWE ADRES !

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
KRONENBURGSTRAAT 110 , B-2000 ANTWERPEN

Een tijdschrift voor de studie van UFO-meldingen

* laatste nummer *

Fonds JPTC -> AANT

SLOTEDITORIAAL

Kwade tongen beweren dat met het opschorten van SVLT, de studiegroep aan het eind van haar krachten is gekomen. Onzin! Alle toegezonden brieven, kranteknipsels, zelfgeschreven teksten en nieuwe meldingen, worden nog steeds met veel aandacht behandeld en zorgvuldig geklasseerd. Het verzamelen en uitwisselen van gegevens blijft essentieel voor de goede werking van de groep. Het verdwijnen van het tijdschrift geeft ons de gelegenheid om intensiever met het onderzoek zelf bezig te zijn. Wie toch geïnformeerd wil blijven over de aktuele onderzoekssituatie en de markantste UFO-gebeurtenissen in binnen- en buitenland, verwijzen we naar de lijst van groeperingen en publikaties op p. 4 t/m 7.

De studiegroep is tot de slotsom gekomen dat er nog steeds heel wat over UFO's wordt geschreven, maar dat te weinig studies van wetenschappelijk aanvaardbaar niveau het daglicht zien. Dat geldt niet alleen voor algemene aspekten van het onderwerp maar ook voor het gevallenmateriaal zelf. Wat dat laatste betreft moet de onderzoeker het meestal stellen met korte rapportages uit boeken en tijdschriften. Het is bijzonder lastig om de hand te leggen op goed gedokumenteerde enquêteverslagen. Een voorbeeld is het Saas-Fee geval. Buiten een anekdotische beschrijving van de waarneming en enkele dubbelzinnige kommentaren bij de dia, is er over dit beruchte incident niets terug te vinden. Een volledig afgewerkt rapport werd nooit opgesteld...

Met de medewerking van haar binnen- en buitenlandse korrespondenten moet SVL in staat zijn hier wat aan te doen. De uitgave van enquêterapporten zal het de geïnteresseerde mogelijk maken om alle details over een UFO-melding te vergaren. Met de uitgave van onderwerpsrapporten zal getracht worden een volledig overzicht te geven van één enkel aspekt van het onderzoek.

Rond de jaarwisseling zullen wij een tekst klaarhebben met de voorwaarden waaraan een bijdrage moet voldoen, wil zij in aanmerking komen voor publikatie als SVL-rapport. Auteurs en onderzoekers die kennis willen nemen van deze voorwaarden krijgen deze tekst op verzoek toegestuurd.

In de eerste helft van 1988 moet het eerste onderwerpsrapport verschijnen. Als niemand mij voor is, wordt het de volledige versie van mijn studie over Belgische spoorgevallen.

De kans bestaat dat er naast de rapporten een nieuwsbrief verschijnt waarin elk nieuw rapport wordt aangekondigd en tegelijkertijd reakties van lezers of kommentaren bij reeds verschenen rapporten zullen worden afgedrukt.
In ieder geval wordt u als trouwe lezer van SVLT gratis en tijdig ingelicht over elke nieuwe publikatie.

Om een idee te krijgen van de oplage waarmee we onze rapporten moeten laten drukken, zullen we afgaan op het aantal bestellingen dat ons bereikt voor de op p. 18 aangekondigde speciale SVL-uitgave (nadat Ronny BLOMME me vertelde dat niemand van onze abonnees zijn gratis aangeboden Sky Map manual bestelde, is mij de schrik om het hart geslagen). Bereiken ons voor de SVL-brochure minder dan 10 orders, dan ziet onze toekomst er weinig rooskleurig uit. Bespaar ons die ontgoocheling.

Mag 1988 voor u, en voor SVL, een succesvol en leerrijk jaar worden.

Wim VAN UTRECHT
(15 november 1987)

GESELEKTEERDE LIJST VAN UFO-GROEPERINGEN EN HUN PERIODIEKE PUBLIKATIES

Opmerking vooraf

Dit overzicht is niet volledig. Evenmin is het een lijst van wetenschappelijke publikaties. Alleen voor België worden alle nog bestaande UFO-tijdschriften besproken. Voor de andere landen worden slechts de meest opgemerkte periodieken vermeld. Een voorwaarde is dat zij het merendeel van hun bladzijden aan UFO's wijden.

Voor specifieke informatie betreffende verenigingen of publikaties die niet in dit overzicht voorkomen, kunt u altijd terecht op ons nieuwe adres:
SVL - Kronenburgstraat 110, B-2000 Antwerpen.

BELGIË

■ **Groupement pour l'Etude des Sciences d'Avant-Garde - GESAG**
Leopold II-laan 28, 8000 BRUGGE

Publikatie: Bulletin du GESAG

De uitgever is Jacques BONABOT. Het Bulletin du GESAG staat bekend als een betrouwbaar blad dat zich vooral naar de onderzoeker richt. De meeste (zoniet alle) teksten zijn van de hand van de uitgever. Elk artikel is degelijk uitgewerkt en van uitgebreide refertes voorzien. De illustraties daarentegen laten veel te wensen over. Het tijdschrift is in de Franse taal opgesteld en is tamelijk duur: 380,- BF voor 4 nummers van elk 16 gestencilde bladzijden (460,- BF voor het buitenland). In mei van dit jaar ging het bulletin zijn twaalfde jaargang in. De geabonneerde moet rekening houden met serieuze vertragingen op het tijdschema.

■ **Société Belge d'Etude des Phénomènes Spatiaux - SOBEPS**
Avenue Paul Janson 74, 1070 BRUSSEL

Publikatie: Inforespace

Inforespace verscheen voor het eerst in 1972, toen nog met een tweemaandelijkse frekwentie. Al zeer snel behoorde het tot de degelijkste UFO-bladen ter wereld. De laatste jaren is het SOBEPS-tijdschrift er op achteruit gegaan. Vooral de lay-out en de onregelmatige verschijndata getuigen daarvan. Toch blijft de presentatie verzorgd en zijn de opgenomen artikels nog altijd het lezen waard. Af en toe verschijnt er een bijdrage van een wetenschappelijk korrespondent.
Naast teksten uit het buitenland worden ook details gepubliceerd over Belgische (voornamelijk Waalse) UFO-meldingen. Elk nummer telt minstens 30 bladzijden en is geïllustreerd met foto's en tekeningen. Voor 1987 zijn slechts twee nummers gepland. Daarvoor betaalt u 550,- BF (680,- BF als u in het buitenland woont).
Voornaamste verantwoordelijken zijn Michel BOUGARD, Lucien CLEREBAUT en Pascal DEBOODT. Alle teksten zijn in het Frans.

■ **UFO-Belgium**
Koning Albertstraat 40, 3500 HASSELT

Publikatie: UFO-Belgium Tijdschrift

Verschijnt tweemaandelijks voor slechts 250,- BF per jaar. De nummering van de bladzijden en de afwezigheid van korrekte bronvermeldingen, vormen de zwakste punten van het tijdschrift. De kwaliteit van de artikels is afhankelijk van de auteurs. Veel materiaal werd rechtstreeks gekopieerd uit andere bladen. Uitgever van het **UFO-Belgium Tijdschrift** is Marc BROUX. Vanwege de onorthodoxe stijl van zijn blad mag het zeker tot de meest sympathieke en amusante UFO-publikaties worden gerekend. Het gemiddeld aantal bladzijden schommelt tussen de 30 en 40. Na de verdwijning van SVLT is **UFO Belgium Tijdschrift** het enige Nederlandstalige blad dat geheel aan UFO's is gewijd.

■ **Ufologie Ruimtevaart Oudheidkunde Sterrenkunde - UROS**
Rullecoven 115, 3841 KERNIEL

Publikatie: UROS Tijdschrift

Pieter BORMS en Ghislain STRUYS zijn verantwoordelijk voor de inhoud van het **UROS Tijdschrift**. Zowat alle populaire thema's uit de randwetenschappen en de ruimtevaart krijgen hun aandacht. Het merendeel van de teksten wordt overgetypt uit populair-wetenschappelijke of paranormaal georiënteerde bladen, soms ook uit boeken of kranten. Het inlassen van persoonlijke levensbeschouwingen is legio, terwijl de rubriek "Ufologie" weinig nieuwe informatie biedt. De presentatie is redelijk. Het aantal bladzijden schommelt rond de 25 en de prijs voor een jaarabonnement (6 nummers) bedraagt 400,- BF.

FRANKRIJK

■ **Association d'Etude sur les Soucoupes Volantes - AESV**
B.P. 324, F-13611 Aix-en-Provence Cédex 1

Publikatie: OVNI-Présence

Zowel qua inhoud als presentatie scoort **OVNI-Présence** hoog. Een abonnement voor het jaar 1988 (4 nummers) kost 100,- FF. Het tijdschrift is geïllustreerd met foto's en tekeningen en heeft aandacht voor alle aspekten van het fenomeen. Twee recente nummers van **OVNI-Présence** waren volledig gewijd aan de stand van het onderzoek in Italië en Groot-Brittannië. De redaktie en uitgave is in handen van Yves BOSSON en Perry PETRAKIS. Hun werk verdient ook buiten Frankrijk meer waardering.

■ **Lumières Dans La Nuit - LDLN**
F- 30250 Sommières

Publikatie: Lumières Dans La Nuit

Zeer verzorgde uitgave met foto's en tekeningen. Verschijnt tweemaandelijks. In juni verscheen het nr. 275/276 van **LDLN** ! Het aantal bladzijden is vastgesteld op 47. In de eerste helft van het tijdschrift worden beschouwende teksten en statistisch materiaal afgedrukt. In de tweede helft is er plaats voor enquête-verslagen van Europese korrespondenten. Niet-Fransen betalen 160,- FF voor een jaarabonnement.
Raymond VEILLITH en Fernand LAGARDE selekteren de teksten die voor publikatie in aanmerking komen.

GROOT-BRITTANNIË

■ **British UFO Research Association - BUFORA**
16 Southway, Burgess Hill, Sussex RH15 9ST

Publikatie: BUFORA Bulletin &
Journal of Transient Aerial Phenomena - JTAP

Het **BUFORA Bulletin** verschijnt driemaandelijks en behandeld alle facetten van de Britse UFO-scene. Zowat alle nationale onderzoekers verlenen hun medewerking. De presentatie is verzorgd, de teksten soms wat oppervlakkig. Het aantal bladzijden ligt vast op 37 (kaft niet meegerekend).
Sterker van inhoud is het in universitaire stijl opgestelde **Journal of Transient Aerial Phenomena**. Iedereen die zich op het **BUFORA Bulletin** abonneert ontvangt deze halfjaarlijkse publikatie gratis. **JTAP** wordt samengesteld door Stephen GAMBLE, Robert DIGBY en Robin LINDSEY.
Het bevat studiemateriaal dat vooral de ernstige onderzoeker zal aanspreken. De kostprijs van het **BUFORA Bulletin** is ons niet bekend.

■ **FSR Publications Ltd**
Snodland, Kent ME6 5HJ

Publikatie: Flying Saucer Review - FSR

FSR verschijnt om de twee maanden en is al 32 jaar het bekendste UFO-blad ter wereld. Het wordt in tientallen landen gelezen en is professioneel gedrukt. Zes nummers kosten 15,- £. Sinds 1983 berust de uitgave bij **Gordon CREIGHTON**. Zijn politieke en religieuze uitweidingen hebben het tijdschrift een sterk gekleurd cachet meegegeven. Artikels over neergestorte schotels, geheime dokumenten en ontvoeringen vormen de hoofdbrok. Dankzij een indrukwekkend aantal wetenschappelijk gevormde korrespondenten blijft het internationale nieuws verzekerd.

■ **Magonia**
John Dee Cottage, 5 James Terrace, Mortlake Churchyard, London SW14 8HB

Publikatie: Magonia

Magonia wordt beschouwd als het Britse antwoord op de Franse "new-wave ufologie". Het tijdschrift verschijnt onregelmatig (om de twee à vier maanden) en kost 4,- £ per jaar (4 nummers van elk 16 bladzijden). Hoofdthema is het UFO-onderzoek, maar ook andere paranormale verschijnselen komen aan bod. De toon is overwegend skeptisch en er is weinig aandacht voor fysisch bewijsmateriaal. Elk opgenomen artikel is terdege voorbereid. De presentatie is redelijk. **John RIMMER** is de bezielende kracht achter **Magonia**.

ITALIË

■ **Centro Italiano Studi Ufologici - CISU**
Corso Vittorio Emanuele 108, I-10121 Torino

Het CISU bestaat grotendeels uit vroegere medewerkers van het **Centro Ufologico Nazionale** (CUN). Het geeft negen bladen uit waarvan we de drie belangrijkste vermelden:

□ **UFO - rivista di informazione ufologica**

Een uitstekend verzorgd en uitvoerig geïllustreerd tijdschrift, opgesteld in het Italiaans. UFO verschijnt twee maal per jaar voor de prijs van 10.000,- Lire. Elk nummer telt 36 bladzijden (de bedrukte voor- en achterkaft niet meegerekend). Goede inhoud. Hoofdredakteurs zijn Gian Paolo GRASSINO en Edoardo RUSSO. De uitgave berust bij **Cooperativa Studi e Iniziative UPIAR**. UPIAR verbaasde eerder al met de uitgave van 's werelds eerste, wetenschappelijk gefundeerde UFO-tijdschrift **UFO Phenomena International Annual Review** (later **UPIAR Research In Progress**). Het CISU oefent een overkoepelende funktie uit.

□ **Italian UFO Reporter - ITUFOR**
Corso Vittorio Emanuele 108, I-10121 Torino

ITUFOR brengt in het Engels de hoogtepunten uit **UFO**. Het blad verschijnt vier keer per jaar, telt 10 bladzijden en kan besteld worden voor de prijs van 6.000,- Lire.

□ **The Computer UFO Newsletter - COMPUFON**

Verschijnt zes keer per jaar en is volledig gewijd aan het computeronderzoek. COMPUFON is - hoe kan het ook anders - computergeprint en telt gemiddeld 20 bladzijden. Er is een grote internationale inbreng.
Een aanrader voor de onderzoeker die zelf over een computer beschikt.
Het blad kost 15.000,- Lire per jaargang.
Voor informatie kunt u terecht bij het CISU of rechtstreeks bij de uitgever: **Maurizio VERGA**, via Matteotti 85, 22072 Cermenate (Como).

VERENIGDE STATEN

■ **The J. Allen Hynek Center for UFO Studies - CUFOS**
2457 West Peterson Avenue, Chicago, Illinois 60659

Publikatie: International UFO Reporter - IUR

IUR verschijnt om de twee maanden. Elk nummer telt tenminste 20 bladzijden. Het tijdschrift is geïllustreerd met foto's en tekeningen.
De prijs voor een jaarabonnement bedraagt 32,- $. De uitgever is Jerome CLARK. In het januari/februari-nummer van IUR kondigde CLARK aan dat technische bijdragen voortaan slechts bij uitzondering in het tijdschrift zullen worden opgenomen. De flitsende, kitcherige illustraties op de voorpagina en de redaktiepolitiek die enkel nog oog heeft voor de sensationeelste aspekten van het UFO-probleem, laten een zucht naar commercialiteit vermoeden. Ook IUR lijkt zijn beste tijden te hebben gehad.

■ **Mutual UFO Network - MUFON**
103 Oldtowne road, Seguin, Texas 78155-4099

Publikatie: The MUFON UFO Journal

In grote lijnen gelden hier dezelfde opmerkingen als bij IUR.
The MUFON UFO Journal telt evenveel bladzijden maar is wel een stuk goedkoper (voor twee dollar minder ontvangt men dubbel zoveel nummers). Bovendien heeft het tijdschrift een iets stevigere vormgeving. De redaktie beweert een neutraal standpunt in te nemen. Niettemin laat zij onmiskenbaar haar affiniteit voor de buitenaardse hypothese doorschemeren. Dat blijkt niet alleen uit de selektie van artikels maar ook uit de NASA-foto's die op sommige voorkaften prijken.
The MUFON UFO Journal kan, net zoals IUR, rekenen op een aantal wetenschappelijke medewerkers en internationale korrespondenten. Het afgelopen jaar hadden beide tijdschriften bijna uitsluitend aandacht voor verhalen over neergestorte schotels en ontvoeringen.
Het MUFON-tijdschrift verschijnt maandelijks en wordt uitgegeven door Dennis STACY. Walter ANDRUS is internationaal direkteur.

■ **Citizens Against UFO Secrecy - CAUS**
P.O. Box 218, Coventry, Connecticut 06238

Publikatie: Just Cause & CAUS Bulletin

Doel van beide publikaties is het wereldkundig maken van "top secret"-materiaal dat via informanten of langs juridische weg werd verkregen. Die specialisatie, alsmede de ingehouden kommentaren van de uitgevers (Lawrence FAWCETT en Barry GREENWOOD) maken dat Just Cause en CAUS Bulletin het lezen waard zijn. Voor de som van 15,- $ ontvangt men vier nummers van elk tijdschrift. Onbegrijpelijk is wel waarom beide publikaties (elk nummer telt slechts 4 bladzijden) niet in één uitgave worden samengebracht.

WEST-DUITSLAND

■ **Centrale Erforschungsnetz aussergewöhnlicher Himmelsphänomene - CENAP**
Eisenacher Weg 16, 6800 Mannheim 31

Publikatie: Night Lights

Night Lights is een uiterst skeptisch blad dat zeer drastisch tewerk gaat. Verenigingen of onderzoekers die vinden dat één of ander geval toch het voordeel van de twijfel moet genieten, worden door het redaktie-team niet gespaard. Gevolg is dat de groep overhoop ligt met al haar Duitse collega's.
Night Lights is een verzorgde uitgave, telt 40 à 50 bladzijden en verschijnt maandelijks. Een jaarabonnement kost 40,- DM.
De redaktie berust bij Rudolf HENKE, Jochen ICKINGER, Hansjürgen KOHLER en Werner WALTER. Alle teksten zijn in het Duits.

■ **Gemeinschaft zur Erforschung des UFO-Phänomens - GEP**
Postfach 2361, 5880 Lüdenscheid

Publikatie: Journal für UFO-Forschung - JUFOF

JUFOF is een tweemaandelijks tijdschrift dat ernstige bijdragen publiceert en ook qua presentatie goed oogt. Zowel het nationale als internationale onderzoek krijgt aandacht. Voor 25,- DM ontvangt men 6 nummers van circa 30 bladzijden. De redaktie en uitgave zijn in handen van Hans Werner PEINIGER.

DE AFFAIRE «J.H.»

EEN TOELICHTING

Het was in december 1986 dat Hans VAN KAMPEN mij inlichtte over een merkwaardige brief die hij ontvangen had. Naar aanleiding van een radio-uitzending over UFO's, had zich bij hem een echtpaar gemeld dat het slachtoffer was geweest van een angstwekkende belevenis.

In de nacht van 1 op 2 oktober 1984 werden Dhr. en Mevr. DE R., vanuit hun woning in het Noord-Brabantse Etten-Leur, door een medium meegevoerd naar een bos in Brasschaat. Daar zouden zij een UFO te zien krijgen die hen zou meenemen naar een verre planeet waar het beter was om leven.
Thuis in Etten-Leur moesten ramen en deuren opengezet worden zodat de schotel meteen ook de inboedel kon meepikken.

Hoewel de UFO op afspraak was (de getuigen spreken van een ronde schijf met tal van gekleurde lichten) moest de ruimtereis op het laatste nippertje worden afgelast. Het echtpaar had immers argwaan gekregen toen zij merkten dat niet alleen de UFO, maar ook een politiecombi en een zevental gemaskerde mannen kwamen opdagen.

Het scenario van de gebeurtenissen vindt u op p. 159 van VAN KAMPEN's nieuwste boek 40 jaar UFO's (*). Het was ook VAN KAMPEN die in de Nederlandse media aandacht schonk aan de avonturen van Dhr. en Mevr. DE R.

Twee vragen dienden beantwoord:

- **Wie was het medium en wat waren zijn bedoelingen ?**
- **Hoe kon de UFO-melding worden verklaard ?**

Het onderzoek werd gestart.
Op de **eerste vraag** kwam vrij spoedig een antwoord. Het medium was Dhr. J.H., Doctor of Naturopathic Medicine, verblijvend in Deurne en bezieler van een alternatieve kankertherapie.

In samenwerking met het Nederlands Ufologisch Studie Centrum (waarvan Hans VAN KAMPEN de coördinator is) wisten we het verleden "Doctor J.H." tamelijk nauwkeurig te achterhalen.

Tot voor kort organiseerde H. voordrachten en workshops in Antwerpen. Hoewel de thema's van zeer uiteenlopende aard waren, viel er toch een rode draad

op. Samengevat luidde het dat niemand leeft zoals het hoort en dat de geneeskrachtige recepturen die H. van buiten de aarde ontvangt, daaraan kunnen verhelpen.

De **tweede vraag** leidde ons naar luchtvaartkringen in het Antwerpse. Vermoed werd dat de UFO een reklamevliegtuigje was geweest. We wisten met zekerheid dat er eind 1984 werd proefgevlogen met een nieuwsoortig reklamesysteem: de "Skycaster". Het handelt om een netwerk van touwen dat onder de vleugels wordt gespannen en waarop enkele honderden fietslampen zijn vastgehecht. Geleid door een ponsband binnenin de cockpit kan men op die manier allerlei teksten laten oplichten (het bewuste vliegtuigje - een Cessna 172 - zorgde op 28 december 1984 voor een reeks UFO-meldingen in de provincie Antwerpen).

Na wekenlang speurwerk bleek echter dat we waarschijnlijk een verkeerde piste hadden gevolgd. Een gesprek met de piloot van de bewuste Cessna, leerde me dat er in oktober 1984 met de Skycaster geen enkele vlucht werd uitgevoerd.

Hoewel het onderzoek naar de zaak "H." verre van rond is, telt het volledige dossier nu al enkele honderden bladzijden. Het meest waardevolle aspekt van de hele affaire is wellicht het feit dat onze studiegroep de handel en wandel van een "contactee" op de voet heeft kunnen volgen. Onmiddellijk dringen zich daarbij parallellen op met de kontaktverhalen uit de vijftiger jaren.

Vooral het gemak en de volharding waarmee deze lieden - soms tientallen jaren lang - hun fantastische verhalen vertellen heeft mij verbaasd. **Toch ben ik er meer en meer van overtuigd geraakt dat de "contactee", zoals wij hem ontmoet hebben, geen persoonlijke overtuigingen predikt maar een rasecht en scrupuleus leugenaar is.** De aanwijzingen die we daarvoor verzamelden zijn overtuigend, maar kunnen niet zomaar in deze bladzijden worden geopenbaard.

Wim VAN UTRECHT
(augustus 1987)

(*) Zie boekbespreking, elders in dit tijdschrift.

RAPPORTAGE

OMMEN (Ov.) - 16/11/1986

Henry KAMPHERBEEK

Op zondag 16 november 1986, om plm. 16.45 uur, reed het echtpaar W. met de moeder van Mevr. W. tussen "De Witte Paal" en Mariënberg (in het noordoosten van Overijssel). Mevr. W. merkte als eerste een vreemd luchtverschijnsel op. Het onderzoek naar dit verschijnsel is mijn gevoel nog niet bevredigend afgesloten maar een beschrijving van de waarneming kan nu al wel gegeven worden.

DE GETUIGEN

Dhr. en Mevr. W. en de moeder van Mevr. W..
Dhr. W. was ten tijde van de waarneming 38 jaar en belastingambtenaar van beroep.
Mevr. W. was ten tijde van de waarneming 37 jaar en ziekenverzorgster van beroep.
De moeder van Mevr. W. wenste - om voor mij begrijpelijke redenen - geen verklaring af te leggen.

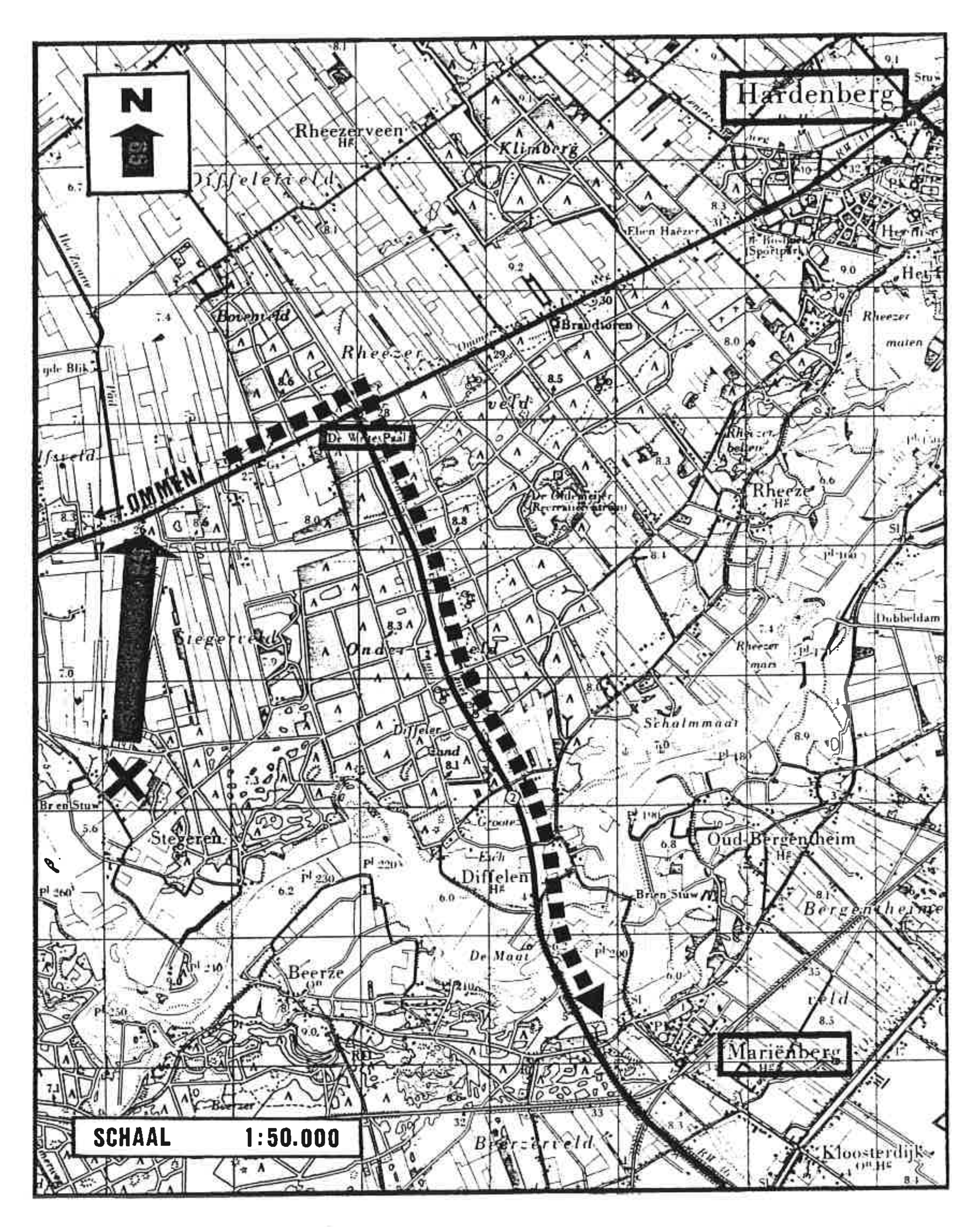
Dhr. W. bestuurde de auto en heeft - omdat hij op de weg moest letten - niet steeds naar het verschijnsel kunnen kijken.
Mevr. W. heeft haar volledige aandacht aan de waarneming kunnen geven.

Een collega op het werk bracht mij van de waarneming op de hoogte.

DE WAARNEMINGSPLAATS

De getuigen zaten in een auto en kwamen uit de richting Ommen. Zij reden richting Hardenberg en sloegen bij De Witte Paal rechtsaf om naar Hengelo te rijden ("De Witte Paal"is de naam van deze afslag).
De waarneming is gedaan in het traject tussen de afslag en Mariënberg. Dit traject is 5 kilometer lang en voert langs bos en - dicht bij Mariënberg - langs weiland.
De omgeving is dun bevolkt en sterk agrarisch gericht.

(Raadpleeg ook de kaart op de volgende bladzijde.)

Kaart van de omgeving
Twee wegen domineren de kaart: de weg Hardenberg-Ommen (Ommen links buiten de kaart) en de grote zijweg naar het zuiden waar de waarneming zich afspeelde. Het donkere gedeelte tussen De Witte Paal en Groote Esch is bos, de rest is open vlakte.
De stippellijn geeft de weg aan die de getuigen volgden.
Het kruis met de volle pijl geeft de vermoedelijke positie aan van het verschijnsel en de richting waarin het zich in beweging zette.

DE WAARNEMING

Mevr. W. keek tijdens de rit naar de ondergaande zon, toen zij rechts van de weg iets in de lucht zag hangen. Het was een langwerpig, sigaarvormig object met een roodachtige kleur zoals die bij de ondergaande zon te zien is. Deze kleur veranderde tijdens de waarneming niet. (De beschrijving die de auteur hierboven geeft is gebaseerd op de verklaringen van Mevr. W. In de vragenlijst die Dhr. W. op 20/11/1986 invulde wordt de kleur omschreven als "blauw/roodachtig - NvdR.)
Het object was erg licht. Hoewel men er goed naar kon kijken, hanteerden beide getuigen de term "verblindend".

Eén zijde hing hoger dan de andere. De hoogst gelegen zijde had een lichte punt van waaruit een witte lichtbundel naar beneden scheen. Men heeft niet gezien dat de lichtbundel de grond of één of ander object raakte. De punt zelf had de vorm van een knop zoals die op ouderwetse wandelstokken weleens voorkomt. Aan de lagere zijde zag Mevr. W. een witte kleur die aan rook deed denken.

(Zie ook de schetsen van Mevr. W. op de volgende bladzijde.)

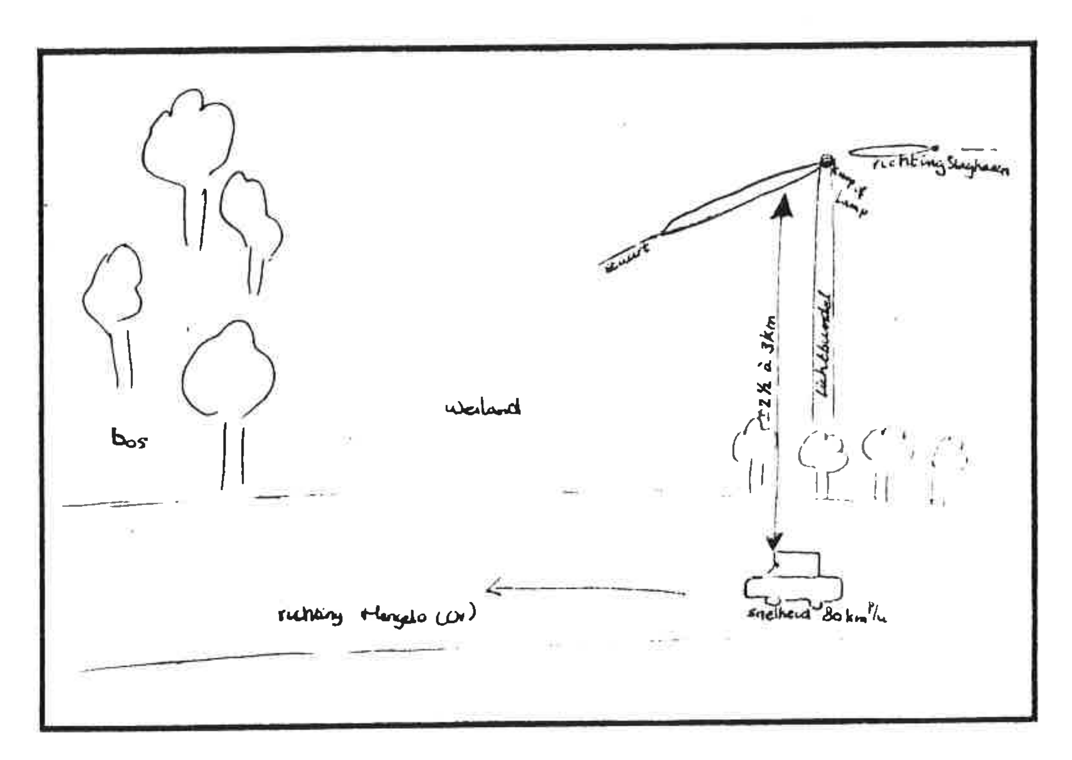
De getuigen hadden duidelijk moeite om de grootte van het voorwerp weer te geven. Verschillende beschrijvingen werden gegeven die tegenstrijdig overkomen. Het is trouwens ook moeilijk de grootte van een voorwerp in de lucht te schatten. De lengte lijkt in elk geval één tot enkele booggraden te zijn (de doorsnede van de zon - en van de maan - is 1/2 booggraad!).*

Tijdens de waarneming gedroeg de motor van de auto zich merkwaardig. Het leek alsof de motor meer toeren dan gebruikelijk moest maken om de snelheid van de auto te handhaven. De chauffeur beperkte daarom de snelheid bewust tot 80 km/u.

Na enige tijd ging het object meer horizontaal hangen en bewoog het zich in noordelijke richting. Hierbij veranderde het voorwerp in een lange dunne streep met een witachtige staart.

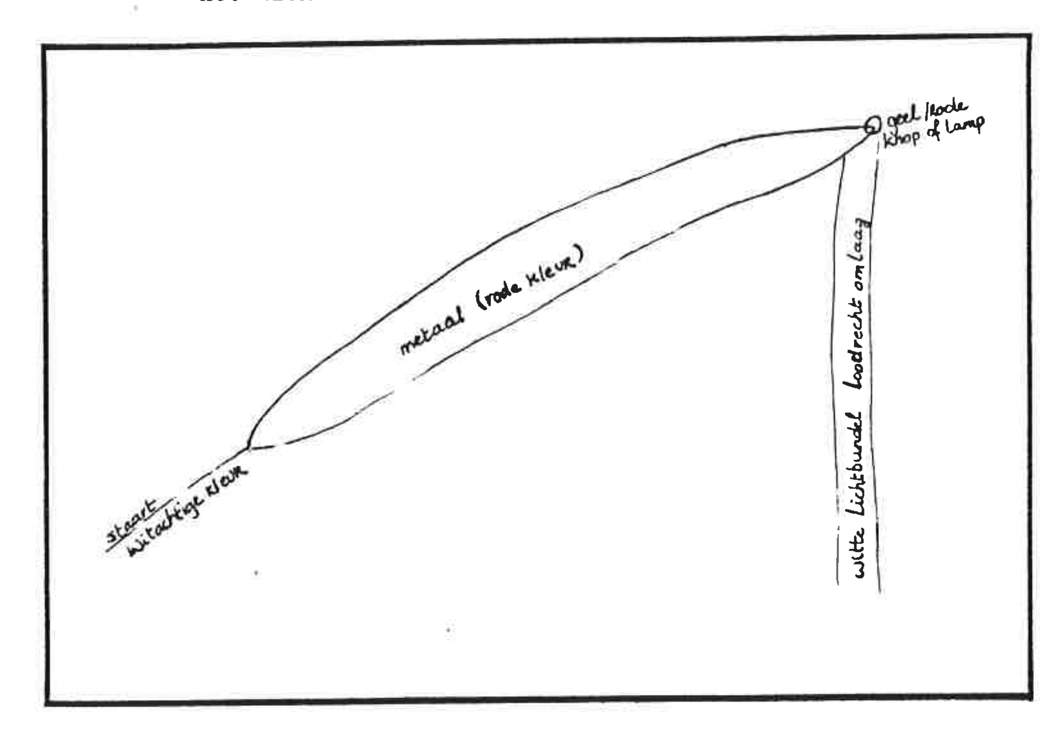
Het verschijnsel bevond zich aan het eind van de waarneming achter de auto, boven de weg (in de richting van De Witte Paal).

Tijdens de waarneming is geen geluid gehoord dat van het object zou kunnen komen.

Boven: Positieschets van het verschijnsel t.o.v. de wagen en het landschap. Mevr. W. maakte deze tekening enkele dagen na haar waarneming.

Onder: Een detailschets van het verschijnsel zoals Mevr. W. het zich herinnert.

HET ONDERZOEK

De getuigen kregen eerst een SVL-vragenlijst toegezonden (iedere getuige één).
Na ontvangst is eerst geprobeerd andere getuigen te vinden. Enkele dagbladen uit de wijde omgeving zijn aangeschreven en alle redacties antwoordden dat men geen meldingen van 16/11/1986 heeft ontvangen.
Met het echtpaar W. heeft een gesprek n.a.v. de waarneming plaatsgevonden.

Daaruit ontstond het volgend beeld:

De duur van de waarneming
De getuigen schatten de totale waarnemingsduur op een kleine 5 minuten. In werkelijkheid zal de waarneming niet zo lang hebben geduurd. Zoals reeds eerder aangegeven is het traject van de waarneming maximaal 5 kilometer en reed de auto 80 km/u. De waarneming duurde dus maximaal 5/80 x 60 minuten = 3 3/4 minuten.
Bovendien begon de waarneming niet pal bij De Witte Paal maar, naar schatting 1 km voorbij dat punt. Het is niet volkomen duidelijk waar de waarneming ophield.
Ondergetekende denkt dat de waarneming 2 à 3 minuten zal hebben geduurd.

Het gedrag van de motor
De motor van de auto leek moeite te hebben met de snelheid. Het is niet eerder gebeurd dat deze zich op de bovenbeschreven wijze gedroeg en na de waarneming heeft dit gedrag zich niet meer herhaald. Bij een onderhoudsbeurt is het vreemde gedrag van de motor gemeld bij de garage, maar er is niets geconstateerd wat hiermee in verband zou kunnen staan. (Mevr. W. schatte de afstand van de wagen tot het object op 2,5 à 3 km. In die omstandigheden is het moeilijk denkbaar dat het vreemde luchtverschijnsel een invloed uitoefende op de motor van de wagen. Zulks zou een ongelooflijke energie veronderstellen. In die optiek is het onbegrijpelijk dat geen andere bewoners uit de streek het voorwerp - c.q. de storingseffekten die er van uitgingen - hebben gerapporteerd. De relatie tussen het verschijnsel in de lucht en het ongewone gedrag van de automotor is op zijn minst dubieus te noemen. - NvdR.)

Kennis van UFO's
De getuigen houden zich niet speciaal met UFO's be-

zig maar hebben er wel een boek over gelezen (Schneider/Malthaner: UFO fotoboek).

POGING TOT VERKLARING

In eerste instantie kon ik geen conventionele verklaring bedenken voor het verschijnsel.
Hans VAN KAMPEN opperde echter de mogelijkheid dat het verschijnsel een zweefvliegtuig was geweest van het nabijgelegen zweefvliegveld.

Het moet gezegd worden dat dit erg goed past bij enkele aspecten van de waarneming: als de ondergaande zon op een zweefvliegtuig reflecteert, kan dit vliegtuig de kleur van die zon vertonen**. De punt op de neus is dan de waargenomen "knop". Ook het rustige vlieggedrag is niet in tegenstrijd met deze uitleg. Het vreemde gedrag van de motor is moeilijker te verklaren. Het is natuurlijk mogelijk dat de getuigen door hun waarneming zijn geconditioneerd dit motorgedrag op te merken.

De mogelijkheid van een zweefvliegtuig wordt op dit moment onderzocht.
De getuigen zelf geloven niet in deze verklaring.

Op dit moment lijkt het het meest redelijk het geval te evalueren als interessant, mogelijk een zweefvliegtuig.

SVL EVALUATIE: INTERESSANT (- vliegtuig)

Henry KAMPHERBEEK
(Hengelo, augustus 1987)

---

* Bij het schatten van afmetingen van verschijnselen in de lucht, is het aangewezen om de getuige een objekt uit het landschap te laten aanduiden (bv. de kruin van een boom of het dak van een huis) en de schijnbare grootte daarvan te laten vergelijken met de schijnbare grootte van het verschijnsel. Met die gegevens kan de onderzoeker dan zelf het aantal booggraden bepalen. Ook het vergelijken met de schijnbare grootte van de zonne- of maneschijf levert hanteerbare resultaten op.

** **Positie van de zon**
Nog net voor het ter perse gaan van dit tijdschrift, bereikte ons de informatie over de stand van de hemellichamen voor de coördinaten van deze waarneming. Daarbij interesseert ons alleen de positie van de zon.
Om precies 16h45 moet de zon zich voor de waarnemers reeds onder de horizon bevonden hebben (h = -9°.3) en exact in de richting waar zij het voorwerp situeerden (A = 72°). In die omstandigheden kan de weerkaatsing van zonlicht op objekten hoog in de lucht bijzonder spektakulair zijn. De vertikale witte lichtbundel blijft het meest vreemde detail dat de waarnemers rapporteerden. - NvdR □

BOEKBESPREKING

TITEL:
40 jaar UFO's
De feiten - de meningen

AUTEUR:
Hans VAN KAMPEN

UITGEVERIJ:
De Kern - Baarn, Nederland (1987)
Verspreiding voor België:
Standaard Uitgeverij

AANTAL BLADZIJDEN:
180

ILLUSTRATIES:
1 fotokatern (12 blzn)
& tekeningen bij de tekst

VERKOOPPRIJS:
24,90- of BF 495,-

Het vierde UFO-boek van marketingdeskundige Hans VAN KAMPEN is van de pers. De auteur hoeft nauwelijks voorgesteld: ruim 18 jaar is hij één van de meest opgemerkte onderzoekers uit de Lage Landen.

Net zoals in Spooklicht (De Kern, Baarn - 1980) is 40 jaar UFO's een vertellend boek over de vele gezichten van het UFO-probleem.

Het boek vangt aan met - hoe kan het ook anders - de waarneming van Kenneth ARNOLD. Deze keer echter met een minder bekende kijk op de gebeurtenissen van 24 juni 1947. Volgens VAN KAMPEN zijn er in de originele dokumenten aangaande ARNOLD's waarneming, aanwijzingen te vinden dat de piloot in werkelijkheid een formatie militaire jets waarnam.

Na enkele bedenkingen bij de definities van UFO en UFO-melding en een korte duik in het verleden, neemt VAN KAMPEN de draad weer op bij ARNOLD. De meningen van de toenmalige experten worden toegelicht en de werking van de officiële projekten (Blue Book, Grudge, Sign,...) wordt uit de doeken gedaan.

Vanaf het derde hoofdstuk is de chronologie van het boek zoek. De aandacht wordt nu gericht op de houding van de Amerikaanse inlichtingsdiensten en de luchtmacht t.a.v. het fenomeen (hier volgen enkele verrassende en goed gedokumenteerde passages). Een verband wordt gelegd tussen het buitensporig aantal vuurbolmeldingen op het einde van de jaren veertig en geheime sovjetrussische proefnemingen met geleide raketten. De Amerikaanse angst voor een Russische aanval in die periode wordt "niet toevallig" genoemd. Volgens VAN KAMPEN suggereren oude telex-berichten dat de Verenigde Staten zich klaarmaakten voor een verrassingsaanval op Rusland. De kommunistenjacht van McCARTHY wordt beschouwd als een uiting van die gespannen sfeer. Dokumenten die de auteur tijdens zijn reizen door de V.S. verzamelde, vormen het ondersteunend materiaal voor deze politieke thriller-story.

Als afronding van dit hoofdstuk schetst VAN KAMPEN kort, maar helder, de loopbanen van HYNEK, McDONALD, MENZEL en KLASS.

In het vierde hoofdstuk behandelt VAN KAMPEN het indelingsprobleem en geeft hij enkele voorbeelden van waarnemingsverhalen die moeilijk in de bestaande kategorieën zijn onder te brengen. Om aan dit probleem te verhelpen stelt de schrijver op p. 98 een verbeterde versie voor van HYNEK's klassifikatiesysteem. Twee nieuwe groepen worden ingelast: de "schemerfenomenen" (daar waar het onderscheid DD/NL moeilijk te maken is) en de "verschijningen" (alle rapporten waarin sprake is van wezens, al dan niet in de nabijheid van een UFO). Onzes inziens wordt het indelingsprobleem hiermee niet helderder. Om een beter zicht te krijgen op de waaier van gemelde fenomenen is een ingenieuzer systeem nodig.

VAN KAMPEN overloopt dan enkele klassieke "close encounters" en komt tot de konklusie dat het in de meeste gevallen natuurlijke stimuli waren (de planeet Jupiter in het HILL-geval bv.) die aanleiding gaven tot een "UFO-hypnose", een soort visionaire ervaring, waarbij een cumulatie van gefantaseerde details het onmogelijk maakt te onderscheiden wat werkelijk is en wat niet. In 1979 drukte Rudy DE GROOTE een gelijkaardige hypothese uit in zijn laatste artikel voor het SPW-tijdschrift UFO INFO. Maar VAN KAMPEN gaat verder. Op p. 123 schrijft hij:

> "De nabije ontmoetingen en verschijningen onthullen mijns inziens, dat de 'ETH' de enig geldige hypothese is en dat alle andere gewoon onjuist zijn. Maar pas op! Niet in de zin van buiten-

aardse ruimteschepen, maar van bovenaardse fenomenen die doordringen in onze vier-dimensionele werkelijkheid. Het een sluit het ander weliswaar niet uit..."

We zitten hiermee in de tweede helft van het boek. Veel aandacht gaat nu naar de psycho- en parapsychologische nevenaspekten van het UFO-fenomeen. De hypnose-onderzoekingen van LAWSON & Co worden besproken. Ook het werk van Raymond MOODY (over de bijna-dood-ervaring) en Carl Gustav JUNG (over het kollektief onderbewuste) komen aan bod. Een term die nu regelmatig valt is "hallucinaire beeldkonstante". Hiermee duidt VAN KAMPEN op de haast identieke beelden die optreden bij zowel "UFO-ontvoeringen", als na het innemen van hallucinogenen, als bij mensen die een "bijna-dood-ervaring" hadden. Dit soort vizioenen, waarvan de schrijver vermoedt dat ook sommige kontaktees het slachtoffer werden, wijst er volgens VAN KAMPEN op dat er een meerdimensionale werkelijkheid bestaat en dat er een interaktie plaatsgrijpt tussen onze wereld en deze konkurrerende werkelijkheid. Sommige lezers herinneren zich misschien mijn artikel "Het mystieke UFO-spel" (gepubliceerd in Bulletin du GESAG/UFO INFO nr. 64, juni 1981 en nr. 65, september 1981). Daarin werd een identieke hypothese uiteengezet. Het verbaast me dat Hans VAN KAMPEN dit soort speculaties terug oprakelt.

Na dit gewaagde hoofdstuk volgen enkele bladzijden waarin de UFO-klubs onder de loupe worden genomen. Het is volgens mij het zwakste deel van het boek. Het overzicht dat wordt gegeven is hopeloos verouderd. Enkel m.b.t. de Verenigde Staten, Nederland en België, is de verstrekte informatie afdoende. De andere Europese landen komen er maar bekaaid af. Enkele voorbeelden: De Brit Gordon CREIGHTON,"ufoloog" van het eerste uur en sinds 1982 uitgever van het vermaarde Flying Saucer Review, wordt niet vermeld. BUFORA wordt afgeschilderd als een doorsnee UFO-klub uit Kent. Deze Britse vereniging is nochtans goed gestruktureerd en vanwege haar omvang zeker niet als "klub" te beschouwen. Bovendien zetelt zij in Sussex en geeft zij naast het BUFORA Bulletin ook het veel betere Journal of Transient Aerial Phenomena uit. Ook Frankrijk komt maar slecht uit de bus: geen enkel detail over de GEPAN, het officiële regeringsinitiatief dat in 1977 van start ging en nu nog slechts een sluimerend bestaan leeft. Worden wel vermeld: GEPA, UGEPI, GECS, FSU, GERPI en LDLN, waarvan alleen de laatste twee nog echt aktief zijn. De GEPA (niet te verwarren met de GEPAN) haalde nooit de jaren tachtig.

Ook de overige groeperingen laten al jaren niet meer van zich horen. Verenigingen die wel van belang zijn (AESV, AIHPI, CIGU, ADRUP) worden niet genoemd. Voor Duitsland wordt alleen het stokoude blad UFO-nachrichten van de sektarische DUIST vermeld. Geen woord over CENAP, MUFON-CES of GEP. Italië, dat de afgelopen jaren een vooraanstaande plaats in het onderzoek innam, blijft geheel onbesproken (een selektie uit de belangrijkste, nog aktieve UFO-groepen en hun publikaties vindt u elders in dit tijdschrift).

Hoe men het bewijsmateriaal moet benaderen en interpreteren vormt de rode draad doorheen de laatste hoofdstukken van het boek. Vooraleer VAN KAMPEN het zesde en laatste hoofdstuk aanvat, besluit hij met de stelling dat individuele onderzoekers en niet de UFO-klubs, voor de vooruitgang van het onderzoek hebben gezorgd. Hier schuilt zeker enige waarheid in. Toch mag niet vergeten worden dat de privé-groeperingen een zeer aparte taak hebben: hun publikaties vormen het forum waar standpunten worden vertolkt en waar de onderzoekers hun eerste, soms ongekuiste, onderzoeksresultaten kwijt kunnen. Ook zijn zij verantwoordelijk voor een groot deel van het gevallenmateriaal dat sinds de jaren vijftig verzameld werd.

Hans VAN KAMPEN rond zijn boek af met beschouwingen rond computeronderzoek en een samenvatting van een kontaktverhaal dat hij met ondergetekende onderzocht (lees het artikel "De affaire 'J.H.'" op p. 8 van dit tijdschrift).

In de laatste bladzijden wordt het belang van de IFO's onderstreept en neemt de auteur opnieuw stelling in. Hij situeert de UFO's in een parapsychologische kontekst (ook de registratie van paranormale stemmen komt aan bod) en vraagt zich opnieuw af of de buitenaardse hypothese geen herwaardering verdient (in die zin dan dat zij afspiegelingen zijn van een meerdimensionale werkelijkheid).

Dit laatste hoofdstuk is nogal verwarrend uitgevallen. In mindere mate geldt dit ook voor de rest van het boek. Te dikwijls ontmoeten we passages die de auteur beter in een ander hoofdstuk had ingelast. Vele tientallen meldingen worden samengevat en geven aanleiding tot steeds weer andere aspekten van het probleem. Dit ten koste van het overzichtelijke (bij de drukker had dit, bv. door inlassing van vetter gedrukte ondertitels, zeker verbeterd kunnen worden - er is weliswaar een indeling in zes hoofdstukken, maar niemand zou het verschil merken wanneer die titels door mekaar gehaald werden). Het ontbreken van een

index is daarom een kleine ramp voor het boek. Volgens de schrijver was het kiezen of delen: ofwel kwam er een index maar viel het boek, omdat het dan meer bladzijden telde, in een hogere prijsklasse, ofwel moest de index weg en bleef de prijs laag.

In het weergeven van de feiten is VAN KAMPEN, en dat zijn we van hem gewend, korrekt te werk gegaan. Heel wat details werden nooit eerder in de Nederlandse taal gepubliceerd. Wel voor kritiek vatbaar zijn de persoonlijke beschouwingen die de auteur aan zijn bevindingen vastknoopt.

Wanneer we 40 jaar UFO's vergelijken met VAN KAMPEN's voorgaande boeken, treedt onmiskenbaar een gevoel op van "déjà vu". Niet alleen de klassiekers (HILL, WALTON, ZAMORA,...) komen opnieuw aan bod, ook het fotomateriaal is niet nieuw. Misschien kan het moeilijk anders in een boek dat 40 jaar UFO-onderzoek als onderwerp stelt.

VAN KAMPEN's boek bevat een enorme hoeveelheid aan informatie. Ook al wordt hoofdzakelijk de rol van de Amerikaanse onderzoekers toegelicht, toch krijgt men een vrij goed beeld van wat er zoal reilt en zeilt in het UFO-wereldje. Voor de Nederlandstalige geïnteresseerde maakt dat veel goed van wat via dit tijdschrift niet altijd kon gebeuren. 40 jaar UFO's is op de eerste plaats een wandeling langsheen feiten en meningen, geschreven door de man die, na enige tijd stilte, weer een stevige greep heeft op het UFO-gebeuren in zijn land.

Wim VAN UTRECHT
(juli 1987)

SVL-BROCHURE

De Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen publiceert een verhandeling onder de titel Hoogtepunten van het recente UFO-onderzoek.

De verhandeling geeft een overzicht van de nieuwste hypotheses en bevat samenvattingen van de belangrijkste UFO-gebeurtenissen uit de afgelopen jaren.
In de laatste bladzijden wordt een balans opgesteld.

De brochure is geïllustreerd en kan bekomen worden door storting van 100,- BF op PCR 000-1194979-36, op naam van: Wim van Utrecht, Kronenburgstraat 110, B-2000 Antwerpen.

RECENTE MELDINGEN

Met de "recente meldingen" worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFO-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd staan.
Achter elke samenvatting geeft de SVL haar persoonlijke beoordeling van de gerapporteerde fenomenen. Deze evaluaties zijn gebaseerd op de dokumenten en gegevens die over de waarneming werden verzameld. Worden zij voorafgegaan door het symbool "=", dan worden zij door de studiegroep als definitief beschouwd. Zijn de schattingen onzeker, dan worden zij aangeduid met het symbool "-". Alle evaluaties zijn evenwel voor verandering vatbaar.

Lezers, lezeressen of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopieen of afschriften van de originele dokumenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Kronenburgstraat 110, B-2000 ANTWERPEN).

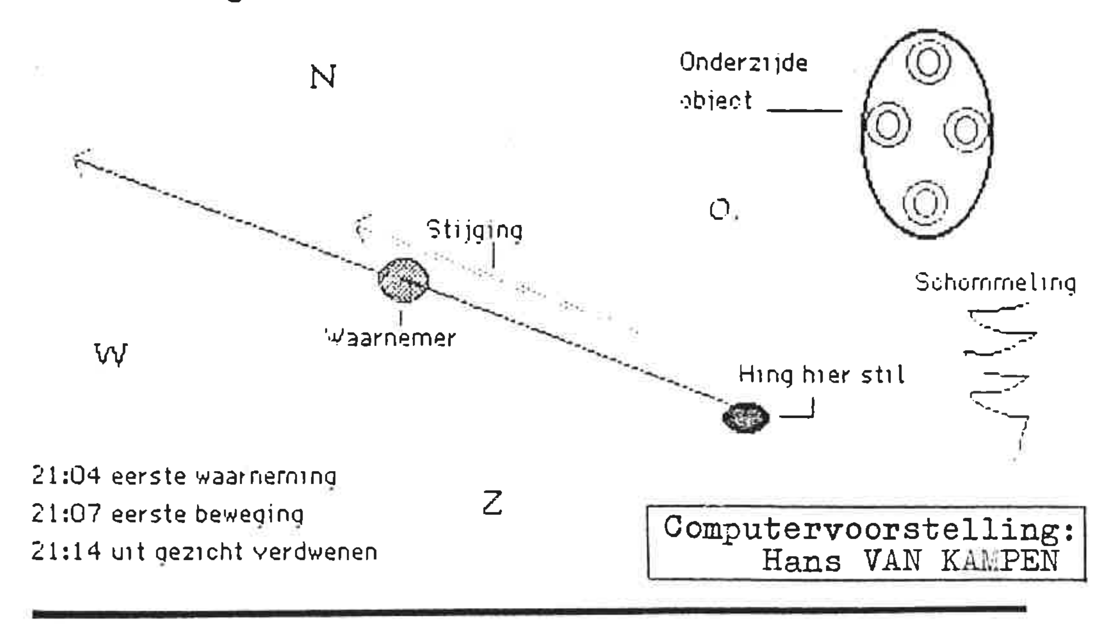
OPMERKING: Vanwege de onregelmatigheid waarmee deze rubriek het afgelopen jaar verscheen, werd besloten om in deze aflevering ook meldingen op te nemen die teruggaan tot januari 1987.

■ ROTTERDAM (Zuid-Holland) 28/01/1987 (21u04-21u14)

We laten Dhr. S.P. aan het woord:

"Op 28 jan 87 deed ik de volgende waarneming:
Vanuit het raam zag ik boven het stadscentrum een lichtgevend object, dat zich stilhangend in de lucht bevond. Na een aantal minuten begon het langzaam te stijgen en tegelijkertijd maakte het een sterke zigzagbeweging. Terwijl het object nog steeds stijgende is, vliegt het over het huis. Dan zie ik dat het object vier lichten draagt aan de onderzijde, de kleur is wit tot geel. Langzaam versnelt het object om in westelijke richting te verdwijnen. De gehele waarneming heeft dan ongeveer 12 min. in beslag genomen. Juist omdat ik vlakbij Zestienhoven Airport woon weet ik zeer goed, hoe een vliegtuig eruit ziet, hoe deze zich gedragen en zeker wat voor verlichting deze voeren. Zeker het ontbreken van knipperlichten aan weerszijde van het object doet mij direkt twijfelen aan een vliegtuig."

(Mededeling van Dhr. S.P. aan Hans VAN KAMPEN / Ongedateerd kort verslag van Hans VAN KAMPEN aan Wim VAN UTRECHT)

Computervoorstelling: Hans VAN KAMPEN

SVL EVALUATIE: - vliegtuig
We citeren uit het verslag dat Hans VAN KAMPEN ons opstuurde:
"De waarnemer bleek gebeld te hebben met de luchthaveninformatie van Zestienhoven (bandopname) daags na de waarneming. Men gaf er als verklaring, dat het heldere weer ertoe bijdroeg, dat heldere vliegtuiglichten ver zichtbaar waren. Het lijkt dan alsof deze lichten eerst stilhangen en bij de nadering van het vliegtuig gaan ze bewegen. De waarnemer kon deze verklaring echter niet accepteren, vanwege het ontbreken van de heldere knipperlichtjes. Als paragnost had de waarnemer tevens een mevrouw onder behandeling gehad, die bij een radarstation had gewerkt en had opgemerkt hoe vaak waarnemingen in de doofpot gingen...
Onderzoek:
De dienst Luchtvaart Onderzoeken van de Rijkspolitie op Schiphol trok een en ander na en meldde overvliegend vliegverkeer boven Rotterdam en een start van een straalvliegtuig van Zestienhoven richting Engeland om 19.55 hrs UTC (ca. 21 uur MET). De koers van het overvliegende vliegtuig om ca 21.00hrs MET was een "arrival" via punt Yankee (Ottoland), RTM (Rotterdam) naar SNV (Nieuw Vennep) voor landing op baan 06 SPL. De baan congrueert met de tekening en koersopgave van de waarnemer.
Konklusie: landend vliegtuig op Schiphol dat dalend in de gezichtslijn van de waarnemer en met de landingslampen aan naderde. Omdat er meerdere mogelijkheden zijn, kon nog niet precies worden vastgesteld om welk vliegtuig het hier ging."
Tot hier het verslag van Hans VAN KAMPEN.
Wij voegen er geen verdere kommentaar aan toe.

■ HOUWAART (Brabant) 08/08/1987 (omstreeks 02u30)

UFO boven Tielt-Winge ?

Antwerpse toeristen zien ze vliegen

Van onze redacteur

Een Antwerps echtpaar op vakantie in het Brabantse Houwaart (Tielt-Winge) werd zaterdagmorgen omstreeks 2.30 u gewekt door een verblindend rood licht afkomstig van, naar het vermoedde, een UFO. De Antwerpenaars denken dat het mogelijk om dezelfde UFO gaat die vorige week boven Italië werd gezien.

Jules Haentjes, een frituuruitbater uit Antwerpen, en zijn vrouw Maria Verhoeven verblijven in een caravan die in de tuin van het buitenverblijf van de schoonouders van Jules staat.

Eerst werd de echtgenote gewekt door een erg hel, rood licht dat de caravan binnenin helemaal verlichtte. Zij zag ook dat er achter de caravan een rood bolvormig voorwerp hing. Toen zij haar man verschrikt wekte zag deze dat er over de zonwering allerlei rode figuren dansten.

« Het leek wel een soort code. Grote en kleine, rode driehoeken bewogen heen en weer. Ik kon mijn ogen nauwelijks geloven. De bol had zich blijkbaar ondertussen verplaatst want toen ik door het venster keek hing het rode ding 200 meter verder boven een dak. Het was volkomen stil in de buurt: het ding maakte geen geluid zodat het ook niet een helikopter of een vliegtuig kon zijn. Ongeveer twintig minuten later verdween de rode UFO. Het leek alsof een grote zaklamp plots werd gedoofd. »

In de buurt heeft niemand anders het vreemde voorwerp gezien, behalve de schoonmoeder die in de vlakbij gelegen chalet sliep. Ook zij werd gewekt door het vreemde rode licht. (M.Vdsm)

(Gazet van Antwerpen: 11/08/1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- helikopter)
De beschrijving van een "hel, rood licht" dat plots een slaapvertrek oplicht, komt veelvuldig voor. Het zou interessant zijn om soortgelijke berichten te verzamelen en een vergelijkende studie te maken.
De overvlucht van een helikopter met schijnwerper lijkt de beste kanshebber voor dit soort waarnemingen.
Naar het geval werd echter geen onderzoek ingesteld, zodat we voorzichtigheidshalve de waarneming als "onvoldoende" klasseren.

OUDE NUMMERS

Hieronder vindt u een lijst van de nog verkrijgbare nummers van SVLT. Van elk nummer worden de hoogtepunten gegeven. De prijs bedraagt 90,- BF per exemplaar, te storten op PCR: 000-1194979-36 op naam van: Wim VAN UTRECHT, Kronenburgstraat 110, B-2000 ANTWERPEN.

- **SVLT 2/5 (januari 1983)**
Aspekten van het internationale onderzoek (hypnose, geboorte-trauma's en ontvoeringsverhalen)/ Profiel België (1): 1980-1982 / Ongewoon verschijnsel gefotografeerd op de baan Namen-Dinant (waarneming van 13-12-1979) / "UFO" cirkelt rond hoogspanningsmast in West-Vlaanderen (waarneming van 10-10-1980) / Spektakulair landingsverhaal uit Terrest (waarneming uit 1951) / Auto ramt boom na confrontatie met lichtgevend voorwerp te Kontich (waarneming van september 1979) / Nabije ontmoeting met een doorzichtig objekt te Vollezele (waarneming van oktober 1981) / Zigzaggende vuurbol boven Huissen, Nederland (waarneming van 09-06-1980) / Recente meldingen.

- **SVLT 2/7 (juli 1983)**
Het Cash-Landrum voorval (melding met fysiologische effekten uit Texas) / CE-melding uit Estland / De geboorte-trauma hypothese (nieuwe bevindingen) / Het SVL-onderzoeksnet. De medewerkers en hun aktiviteiten / Saturnusvormig objekt met zwarte schimmen boven Schiedam, Nederland (waarneming van 14-07-1979).

- **SVLT 3/9 (januari 1984)**
De verschijningen van Fatima. De fysische aspekten onderzocht / De verschijningen van Lourdes. Eidetiek: een alternatieve psychologische uitleg / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 2, periode: 1892-1918) / Fotografische bewijzen van een merkwaardig lichtverschijnsel op de grond in West-Frankrijk (waarneming van 06-02-1982) / Buitenlandse informatie (samenwerking in de V.S. & GEPAN onderzoekt landingsporen van Trans-en-Provence (waarneming van 08-01-1981) / Recente meldingen.

- **SVLT 3/10 (april 1984)**
Profiel België (2): 1980-1983 / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 3, periode: 1929-1934) / Een ongewone lichtconfiguratie boven Dordrecht, Nederland (waarneming van 10-10-1983) / Melding uit Esneux (waarneming van 11-11-1979) / Nieuwe CE-melding uit Schiedam / Men schrijft ons... (Jan HEERING) / Recente meldingen.

- **SVLT 3/11 (juli 1984)**
De zaak "L'amarante". Een enquête van de GEPAN (waarneming van 21-10-1982) / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 4, periode: 1935-1944) / Men schrijft ons... (Claude MAUGE) / Rechtzettingen bij "Profiel België (2)" / Recente meldingen.

- **SVLT 3/12 (oktober 1984)**
Spoorgevallen. Een poging tot herdefiniëring / Leugenaars en lichtzinnigen. Wat we van hen kunnen leren / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 5, periode: 1944-1947) / Korte berichten / Men schrijft ons... (Jacques BONABOT, C.J. MAAS, Luc VAN BIESBROUCK) / Recente meldingen.

- **SVLT 4/13 (januari 1985)**
Voorbeschouwingen bij een studie van fysische sporen in relatie tot UFO-meldingen / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 6, periode: 1947-1950) / Boekbespreking: "UFO's Waarnemingen boven Nederland en België" (vierde, herziene en aangevulde druk) / Men schrijft ons... (Jacques BONABOT, Claude MAUGE, Gordon CREIGHTON) / Vreemd voorwerp te Halle-Enghien (waarneming van 13-02-1983) / Recente meldingen.

- **SVLT 4/15 (juli 1985)**
Statistiek in de UFOlogie / Spoorgevallen in België. Een overzicht en synthese van de Belgische CE II-rapporten (deel I) / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 7, periode: 1950-1951) / Recente melding.

- **SVLT 4/16 (oktober 1985)**
Computersterrenkaart / 3D-technieken en UFO-onderzoek / Men schrijft ons... (Gordon CREIGHTON, Claude MAUGE, Hans VAN KAMPEN) / Recente meldingen.

- **SVLT 5/17 (januari-april 1986)**
Profiel België (3): 1980-1985 (lijst van Belgische UFO-meldingen) / Notities van een ontmoeting in Parijs / Spoorgevallen in België (deel II) / Geschiedenis en update van het privé-onderzoek in Polen / Men schrijft ons... (Jan HEERING, Hilary EVANS).

- **SVLT 5/18 (juli-oktober 1986)**
De Eison-foto. Een kritische kommentaar (waarneming van 26-07-1975) / Spoorgevallen in België (deel III) / Korte berichten (Prof. Hynek overleden, "De Man van Mars", Jacques Vallée, Lars Thörn-foto's getrukeerd) / Recente meldingen.

svlt

SVL JOURNAL No. 6/20

ENGLISH SECTION - APRIL 1988

svlt

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen - SVL", translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979.

Its main purpose is to investigate reports of unusual phenomena that are said to have appeared in the sky or on the ground.

The final goal of our investigative group is to establish a scientifically more acceptable level of research, worthy of the name "ufology".

All correspondence should be mailed to:

S.V.L.
Kronenburgstraat 110
B-2000 ANTWERPEN
Belgium

"The Importance of being Earnest" (Oscar Wilde)

UNICAT - Not so unique after all ?

BY

WIM VAN UTRECHT

INTRODUCTION

Only very few people who have dedicated part of their life to the study of the UFO phenomenon have understood that the creation of a data-base consisting entirely of high-quality cases is a primary condition for progress in any field of scientific inquiry. If "ufology" is to become worthy of its name, the creation of such a catalogue is essential. Yet, after 40 years of UFO controversy, this major step has not been taken. No one has ever succeeded in establishing a balanced system to sort out the truly relevant data from the heap of information already collected.

Researchers such as James McCAMPBELL and Michael PERSINGER, as well as many others, have worked with catalogues that contain a mixture of stories, emanating from sources with varying credibility, and describing events that may have their origin in very different stimuli.

French and Belgian researchers have pointed out that the classical catalogues (for instance those compiled by QUINCY, VALLEE, SAUNDERS and PHILIPS) do not represent collections of true occurences but reflect a jumble of jokes, hoaxes, rumours, misinterpretations and, who knows, perhaps several authentic accounts of a unique and noteworthy phenomenon (1).

So what we need are criteria for credibility and strangeness that allow us to sort out well-documented cases containing reliable and relevant information. Such an action calls for a definition of the phenomenon we are about to investigate. In other words we have to come to an agreement about the type of report we are interested in. It is obvious that a strange, erratically moving point of light, is not by definition of the same nature and origin as the metallic saucer that Mr. X claims to have seen standing in his back-yard.
Defining the object of our study is the first step to take in any field of scientific research, but apparently "ufology" does not work that way and "ufologists" rarely spent their time to tackle these hardly exciting basic procedures.

Only when we know what kind of phenomena we are to investigate and when we are given the guarantee that our data-base contains significant incidents relating to this phenomenon, can we start a comparative study and draw meaningful conclusions. To bring about such a data-base will be one of the main objectives of SVL's future activities. But first it is useful to see what has already been done in this area and to learn from the mistakes of the past. We will not give a chronological survey of strangeness/credibility studies that have had some success. Instead, we will pick out the one project that has attracted so much attention during the past two years and is still regarded by most UFO researchers as a useful and promising initiative. I am, of course, referring to "The UNICAT Project".

UNICAT

Where science becomes pseudo science

In 1984, the late Dr. J. Allen HYNEK, together with physicist Willy SMITH, started their work on UNICAT. They conceived and developed what they called "a sophisticated data-base embodying information on high quality UFO sightings". It was their objective to establish an international catalogue, exclusively for "true UFO" cases.
It is becoming clear now that the project suffers from the same imperfections as its predecessors. Even worse, the life-story of UNICAT tells us where "ufology" goes wrong. It combines all weaknesses that marked earlier codification systems established to discover the potential and validity of a case. For this reason, and for the fact that the project is still being regarded as one of the most scientific UFO studies of the moment, we decided to give it a closer look.

A CATALOGUE OF FALLACIES

While reading through the various presentations of the UNICAT project in different European and overseas books and magazines, we noticed that the problems of UNICAT can be situated on three distinct levels.

1. The competence of the collaborators

UNICAT can rely on the collaboration of more than sixty correspondents from different corners of the world. These associates (usually popular and well-known UFO authorities in their own country) send their "best" cases to the project co-ordinator (Dr. Willy SMITH).
But apparently, no correct agreements were made in order to determine what is, and what is not, a good case. Some admit that one can only talk about quality when a voluminous report is available, while others are of the opinion that a single newspaper account offers sufficient information.
Consequently, the real selection has to happen when the cases arrive at the UNICAT address.

In his contribution "UFOs in Latin America", published in the book UFOs 1947-1987 (2), SMITH takes a closer look at the credibility of UNICAT's correspondents from Argentina, Uruguay, Chile, Brazil and Paraguay. After all, a large number of cases in the catalogue originate from these countries.
SMITH's survey confirms what we had already feared: one or two expected, most of the Latin American associates are unconditional - and often fanatic - supporters of the extra-terrestrial hypothesis. Some of them have hardly done anything else but promoting doubtful stories and sustaining established hoaxes.
It is known that UFO students from this part of the world do not always draw a hard line between serious research and sectarianism. As a consequence the contact movement is well represented there.
I know from experience that at least two of the Latin American UNICAT associates, will refuse to exchange material with you, if you do not share their conviction that UFOs are manned spaceships from distant worlds.

SMITH is the first to admit all this and, in a diplomatic way, he solves the problem by transferring the majority of Middle- and South American cases to a new catalogue: MAYBECAT, a database for the "maybe UFOs"...

First signs of pollution ? As we will see later, it certainly did not stop ill-documented and doubtful cases from finding their way to UNICAT.

2. The problem of selection

An important feature is to know on the basis of which criteria the incoming reports are included in UNICAT.
Let us, very quickly, go over the selection criteria.
According to (3) "Before a case is accepted for inclusion in UNICAT, it must satisfy some stringent conditions, among them:

(a) Cases involving multiple witnesses, although high quality single witness incidents could also be considered under special circumstances." (- end of quote)

A condition that isn't one after all because, under "special circumstances" (which ones ?!), also single-witness incidents of "high quality" (now this is exactly what we hoped to have been defined here!) will be given a chance.
With such criteria everything remains possible. While examining the cases that figure in UNICAT, we notice that the chance of being included is big when the witness has a military background. It seems to me that this "special circumstance" is not a very objective criterion.

Perhaps equally important is the fact that, on the basis of the criterion "more than one witness" a number of possible explanations for the UFO experience are ruled out beforehand. It indicates that SMITH's working-hypothesis is that the phenomenon is a physical one that can be observed by accidental witnesses. We cannot reproach SMITH that he choose this viewpoint as his personal working-hypothesis, but he should have pointed it out from the beginning.

(b) "Cases investigated by well-known ufologists, preferably those published in the literature in any language." (- end of quote)

This is a selection condition that should guarantee the quality of the investigation but is more likely to bring about exactly the contrary.
History has taught us that well-known "ufologists" are not by definition competent investigators. Remember for instance Jimmy GUIEU's involvement with the Cergy-Pontoise hoax (4), or Wendell C. STEVENS' publications regarding the MEIER case. These are well-known authors who spent much time interviewing their "witnesses" but were unable to recognize (admit ?) the true meaning of the sensational claims they were told.
Antonio RIBERA's confidence in the UMMO affair is another example of credulity.

But fortunately, the UNICAT system allows other material to be included as well so that the scientists from the French official Group for Study of Unidentified Aerial Phenomena (GEPAN) will find that their investigative reports do figure in the catalogue.

Completely inconceivable is the suggestion that a detailed report does not have to be available: "preferably" (but not necessarily!) a description of the incident in a book or magazine should exist. Even the language is of no importance. But then, who at UNICAT will guarantee that an account, written in Dutch, is reliable ?

(c) "Sightings including at least 10 of the characteristic parameters specified on Dr. Hynek's list. At present this list has 234 entries but it is still open to revisions." (- end of quote)

The list SMITH is referring to, numbers 225 parameters and bears a lot of ressemblence to similar codification codification lists compiled by other researchers (5).
In HYNEK's list the different observational characteristics are abbreviated in a more or less recognizable way. An im-

portant remark we have to make is that these do not represent criteria for strangeness or credibility, but only constitute an enumeration of all kind of details that may appear in a witness account. Some examples are, and I quote from (6): "AN" for "slow ascent", "HL" for "high altitude (5000 ft)". and "WX" for "severe weather conditions. But also: "CA" for "children's accounts" and - this is a clincher - "SW" for "single witness". It will be clear that this kind of observational data offers no guarantee whatsoever to conclude that a case is truly mysterious - let be unique.

According to r. SMITH condition (c) implies that there exists a "lengthy written report" of the case. Does it really ? I found that it takes very little time and imagination to write down a fictional sighting which refers to an airplane and still has 15 to 20 of the necessary parameters.

But there is more. The list of UNICAT parameters bulges with ambiguous and suggestive expressions. Pass your own judgement on the following examples: "UFO aware of witness", "curiosity exhibited", "deception implied", "entities: friendly", "paced aircraft", "programmed motion", etc...
My criticism would only be partly justified if the list was intended to be used as an aid to store as many data as possible about a case. But, according to SMITH, it does concern "parameters" that determine whether or not a case is "solid" enough for inclusion in UNICAT.

It may be argued here that SMITH did publish a paper in which he groups those parameters that do tell us something about the strangeness of a case (7). But the system presented in this study is used to determine the strangeness ratings of those cases that have already been included in UNICAT. It is not used in the selection process itself.

3. The problem of definitions

The essence of the problems discussed in previous points, can be brought down to the fact that no fitting definitions are built in in the UNICAT system.

What does the project co-ordinator mean by "a high-quality sighting" and "a reliable witness"? The lack of standardized definitions and correct agreements is still one of "ufology's" major obstacles.
[Note that, according to Dr. HYNEK's definition of "UFO" (agreed upon during the first meeting of the Provisional International Committee For UFO Research in London in August 1979), the expression refers to a report of a "true UFO" and not just any phenomenon that puzzles the observer (8).]

A CLOSER LOOK AT THE CONTENT OF THE CATALOGUE

First of all I should admit here that I never consulted the

complete list of UNICAT cases. For that reason I only know very few cases of which I am certain that they figure in the catalogue. As a matter of fact, Dr. SMITH's presentation of some of these cases in "UFOs in Latin America", is one of the few indications I have about the content of the catalogue.

From the four UNICAT cases that SMITH labeled as "outstanding" in this paper, there are two which have only one witness and there is one that is entirely based on Brazilian newspaper articles!

The Yacanto photograph

Except for the famous "Trancas affair" (9), SMITH considers the "Yacanto photograph" to be one of the best Argentinian cases. It concerns a daylight photograph, taken on July 3rd, 1960 , by Hugo F. NIOTTI, an officer of the Argentinian Air Force (AAF).

SMITH seems to be very impressed by this photograph since his comments are anything but objective. On the document in question, a tilted cone can be seen above a somewhat barren landscape (in fact, the "UFO" is not much more than a black ellipse-shaped spot, apparantly the base of the cone that is turned towards the camera. At the left a hazy protrusion can be seen, supposedly the body of the cone).

SMITH writes: "There are two interesting details in the photo which must be emphasized. When Capt. Niotti saw the object, his perception was of a uniform color (a metallic dark grey - WVT); thus, he was surprised -- after developing the film -- that in the photographic image the base of the cone is a dull black, without any gradation of color in spite of being oriented toward the sun, which was hidden by the clouds.
The rest of the cone appears much lighter, to the point that it is sometimes difficult to obtain copies showing it clearly, due to the high contrast between the base and the sky background. The edges of the base, in the original negative, appear sharp and well defined, even more defined than other elements appearing in the photograph. It seems as if the base of the cone were a total sink of radiation, reflecting no light." (- end of quote)

This is of course one way of interpreting such a detail but, according to us, a discrepancy between the account given by a single witness and the physical evidence that should back-up his claims, clearly points in another direction.

When SMITH ascertains that the base of the cone is completely black, he is wrong. While reading through a Palmer Publication from 1970 (10) we discovered a much lighter print of the Yacanto photo. On it one can clearly distinguish different shades of grey in the - apparantly vaulted - bottom.

According to SMITH, a second anomalous detail in the photo is the presence of a horse in the centre of the image. About this he states: " As anyone familiar with a rural environment knows, horses kept in pastures near roads become totally indifferent to traffic and will not interrupt their grazing for the presence of a car. Nevertheless, the horse seems to be looking directly at the object, placed halfway between him and the road."

Quite an uncareful presumption we feel. Obviously, the photograph does not allow us to determine with certainty that the animal is looking at the object or at the road. Contrary to what SMITH is trying to prove, every horse will interrupt its grazing (if it was grazing in the first place) as soon as a car stops close by, a man gets out, runs towards the edge of the field and sets about to take a photograph.

Further in the text, we learn that Argentinian investigators calculated that the horse was about 80 meters from the photographer and the object at no more than 50 meters. On the basis of these data they found that the cone was 6 meters in diameter and 7 meters in height. Estimates that correspond miraculously well with the dimensions given by the witness. But what do we have to think of the fact that the size of the horse and the size of the object (which are both in the same perspectivistic plane) are almost the same when measured on the photograph, and this in spite of the earlier statement that the object was much closer to the lens ?! If the latter assumption is true, it does not take complex calculations to deduce from all this that the object must have been much smaller than the average height of a horse. On the other hand, if we accept that the object was really 6 meters in diameter, it would have been in a position far behind the horse. The latter solution is very unlikely since it would have made the edges of the dark base appear less sharp. The heavy contrast with the back-ground and its sharply defined outlines, reinforce the idea that the object must have been very close to the camera. All this undeniably suggests that the photo shows a small object, probably in the order of several tens of centimeters.

SMITH rounds off his presentation of the Yacanto case with the following remark: "But the most interesting detail, which I have reserved for the end, is that Capt. Niotti was extremely surprised when he inspected the copies of the photo and saw the horse, as he had not noticed its presence during the incident. This is a clear indication of his concentration while taking the photo, and his disorientation after the sudden departure of the object when he just jumped back into his car and continued his trip."

I have read and re-read this final conclusion but can make neither head nor tail of it. It goes without saying that such reasoning only applies when one assumes a priori that the witness is an honest reporter. The simple fact that the horse - and not the "UFO" - is in the centre of the photo, makes you wonder if the animal was not meant to be in the picture.

What is presented as one of UNICAT's "best-recorded sightings from Argentina" (it should have read "reports" in the first place!) is in reality nothing more than a dubious photograph that, apparently, never has been subjected to serious analysis.

The only really mysterious aspects of this case are the involvement of a man like NIOTTI who later rose to the high rank of vice-commodore, and the fact that neither SMITH, nor the Argentinian investigators (including "experts" from a technical service of the AAF) noticed the very obvious weaknesses of the case.

CONCLUSION

The UNICAT Project is a fairly young initiative. Why then, won't we give it a chance ?

Honestly speaking, I don't think the project will bring us one step closer to the solution of our problem. We have pointed out that the selection criteria offer no guarantee for the uniqueness of the catalogue. We also know that many of the project associates have their own criteria in establishing the properties of a high-quality case, not to mention their lack of scrutiny in collecting and publishing the details of a case (although a continual revision system is built in, this specially designed software only unmasks logical contradictions and typographical errors). There obviously exists no solid basis for the project. The list of parameters can only be used as a reference tool for statistics about UFO reports, but it does not allow us to seperate the UFOs from the IFOs.

Toward the end of 1987, UNICAT already contained some 600 cases! I wonder how many of these concern well-documented and truly mysterious events. Except for the Latin American cases already discussed in this analysis, I found that there are four Belgian cases in the catalogue. Unfortunately, I only have information about one of them: Sambreville - 09/05/1983.
It was investigated by SOBEPS and published in Inforespace (11). The report describes the experience of a boy who suddenly found himself in the middle of a white "searchlight" emanating from an object that made a loud humming sound.
The parents of the boy also witnessed the object. It is very well possible that a helicopter was at the basis of this sighting. Not only are there many similar incidents in our files, I have also personally experienced an identical nocturnal adventure with a helicopter.

A comparitive study carried out between the cases that figure in UNICAT and the ones that figure in FALSECAT (a data-base of imaginary cases) confirms what could have been foreseen much earlier. In the November '87 issue of the Computer UFO Newsletter (12), SMITH comments on the results of this study.
He writes: "The catalog of imaginary cases does not differ statistically from UNICAT, even if its content is slightly different, the three classical variables (time of day, day of the week and duration) yield similar, if not the same, distribution curves. This was an unexpected result and makes the whole FALSECAT effort a waste of time. The question is now: why is this so ? I think the key is in the fact that the majority of the participants were well-seasoned ufologists or people well informed on the UFO phenomenon and thus were guided by their detailed knowledge of the subject when preparing the imaginary cases."

Was this really an unexpected result ? Is it not more rational to conclude that both catalogues (UNICAT as well as FALSECAT) are essentially built up from the same material ?

I round off with a final quote from Dr. SMITH.
In 1985, as he presented UNICAT to the readers of the International UFO Reporter (13), he prognosticated: "If we faithfully adhere to the above procedures the caliber and quality of UNICAT

Supplement SVLT 6/20 Antwerpen, May 1988

IMPORTANT NOTICE

This is the final issue of SVLT !

All correspondents and organisations
who are currently exchanging material with SVL
will be kept posted about the future publications
we are planning to edit.

Wim VAN UTRECHT
(for SVL)

will be beyond criticism and it will withstand the most severe scrutiny of the scientific community."

No way the UNICAT system will ever pass an objective and scientific minded jury. The verdict is clear: the UNIversal CATalog contains the same dubious information as all the other catalogues we have vainly worked with for so many years.

Possibly the major reason why UNICAT never became what it promised to be, is that its present co-ordinator has been too eager to start working with the cases that perhaps related to "true UFOs". As a consequence, the project has developed much too fast. This is a pity because its concept offers useful - and sometimes original - suggestions for a comperative analysis of high-quality cases.

But as things stand now, the story of UNICAT should make us all worry about the present status of "ufology".

NOTES & REFERENCES

(1) Claude MAUGE is one of the French researchers who pointed out, in detail, that the well-known catalogues will teach us nothing about the nature and origin of the phenomenon. In his short paper "UFO statistics", published in UFOs 1947-1987 (2), he describes the work that has been done in the examination of these catalogues, and includes further references.

In the letter-section of the SVL journal we printed letters by Claude MAUGE and Jacques BONABOT concerning the data collected by VALLEE when he established his catalogue "A century of UFO landings: 1868-1968" (see SVLT No. 3/12, 4/13 and 4/15).

(2) EVANS, Hilary & SPENCER, John: UFOs 1947-1987: the 40 year search for an explanation, edited by Fortean Tomes (London, 1987) for the British UFO Research Association.

(3) SMITH, Willy: "The uniqueness of UNICAT" in International UFO Reporter Vol. 10, No. 5 (September-October 1985), p. 19.

(4) BONABOT, Jacques: "1979 Fontaine case in France now admitted to be a hoax" in MUFON UFO Journal Number 190 (December 1983) - reprinted from SVLT No. 2/8 (October 1983), pp. 22.

(5) In Belgium, Jean-Luc OVERAL and Jacques BONABOT have done some work in this area. Especially OVERAL's codification system to determine the strangeness of a case is worthy of mention. His findings were published in French as Indice Etrangeté (OVERAL, August 1983).
The publication contains a list of 105 strangeness indicators and concentrates entirely on Type I events (according to the VALLEE classification).

(6) HYNEK, J. Allen & SMITH, Willy: "UNICAT" (December 1985), also published in Lumières Dans La Nuit No. 269-270 (November-December 1986), in a French translation by Jacques SCORNAUX, pp. 4-11.

(7) SMITH, Willy: "On Strangeness" (February 1987), not published.

(8) HAISELL, David: "Working Party Report" in Journal of Transient Aerial Phenomena Vol. 1, No. 2 (March 1980), pp. 36-40.

And in the same context:

- CONDON, Edward: Scientific Study of Unidentified Flying Objects (Bantam Books, New York - 1969), p. 9.
- STURROCK, P.A.: "An nalysis of the Condon Report on the Colorado UFO Project" in Journal of Scientific Exploration Vol. 1, No. 1 (1987), pp. 75-100.
- MARTIN, Michael: "Defining 'UFO'" in Zetetic Scholar No. 9 (March 1982), pp. 84-89.
- MAUGE, Claude: "Again on defining 'UFO'", an extensive reply to Michael MARTIN's paper mentioned above (personal communication, June 1984).
- MAUGE, Claude: "OVNI-OVI: sur un certain état de la question" in Inforespace No. 63 (June 1983), pp. 2-4.
- BESSE, P., ESTERLE, A. & JIMENEZ, M.: "Eléments d'une méthodologie de la recherche" in Note Technique du GEPAN No. 3 (1981), pp. 15-26
- BONABOT, Jacques: letter in Inforespace No. 62 (February 1983), pp. 22-24.

(9) With regard to the Trancas case I quote from a letter written by Parisian researcher Jacques SCORNAUX and sent to me on March 31, 1988: "According to Argentinian researcher Alejandro Agostinelli, this so-called trace case involving multiple witnesses, rests on the deposition of a single witness obtained seven years after the initial event, by a single investigator (Oscar Galindez) who never opened his files to anyone. The witness, as well as the investigator have since disappeared without leaving their address."

As a matter of fact, the only investigative report ever made available is the one written by GALINDEZ and published in Flying Saucer Review Vol. 17, No. 3 (May-June 1971) pp. 14-20.

(10) BECKLY, Thimothy Green: "On the Trail of the Flying Saucers" in Flying Saucers No. 71 (December 1970), p. 24.

(11) VAN DER EIST, Michel & SMET, Rita: "Une RR 2 à Sambreville en mai 1983" in Inforespace No. 68 (June 1985), pp. 19-25.

(12) SMITH, Willy: "FALSECAT - Final Report" in Computer UFO Newsletter Vol. 2, No. 1 (November 1987), pp. 35-36.

(13) SMITH, Willy: "The uniqueness of UNICAT" in International UFO Reporter Vol. 10, No. 5 (September-October 1985), p. 19.

Note: More detailed information on the UNICAT project can be find in the Centers Investigators Quarterly (a publication of the Center for UFO Studies), issues No. 17 (January 1987), No. 19 (July 1987) and No. 20 (October 1987).

Notice

Wim VAN UTRECHT
Kronenburgstraat 110
B-2000 Antwerpen
Belgium